

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a členov senátu JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Ing. Antona Jakubíka, v trestnej veci obvineného **P. H.**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5 T 38/04, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, z 27. júna 2007, sp. zn. 3 To 49/2005 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **P. H.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, z 5. októbra 2004, sp. zn. 5 T 38/04, bol obvinený **P. H.** uznaný vinným zo spolupáchateľstva návodu k spolupáchateľstvom spáchanému trestnému činu lúpeže podľa § 9 ods. 2, § 10 ods. 1 písm. b/, k § 9 ods. 2, § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a zo spolupáchateľstva návodu k spolupáchateľstvom spáchanému trestnému činu porušovania domovej slobody podľa § 9 ods. 2, § 10 ods. 1 písm. b/, k § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2008.

Za to mu bol podľa § 234 ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Krajský súd v Trenčíne odvolanie obvineného uznesením z 27. júna 2007, sp. zn. 3 To 49/2005, podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený **P. H.**. V písomných dôvodoch dovolania v prvom rade podrobne rozobral dokazovanie vykonané

pred súdom ako aj súdmi zistený skutkový stav, pričom sa zaoberal výpoveďami obžalovaných a svedkov. Na základe jeho záverov dospel k záveru, že skutkový stav nebol súdmi prvého a druhého stupňa správne zistený a teda aj správne právne kvalifikovaný. Obvinený tiež namietol aj súdmi ustálenú právnu kvalifikáciu jeho konania ako spolupáchateľstvo návodu (§ 9 ods. 2, § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006), k spolupáchateľstvom spáchaným trestným činom lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, keď podľa jeho názoru spolupáchateľstvo podľa § 9 ods. 2 k návodu podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. neprichádza do úvahy.

V postupe súdov obvinený videl dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže rozhodnutie je založené na čiastočne nesprávnom posúdení zisteného skutkového stavu a na čiastočne nesprávnom použití hmotnoprávnych ustanovení. Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v uvedených smeroch, zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného dovolania preskúmal výrok napadnutého uznesenia krajského súdu a zistil, že dovolanie nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vyššie citovanom ustanovení je vyjadrený princíp dvojinštančnosti trestného konania, keď dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistili a ustálili súdy prvého a druhého stupňa. Dovolací súd nemôže posudzovať ani rozsah vykonaného dokazovania a spôsob, aký súdy dokazovanie vyhodnotili. Ak teda obvinený v dovolaní poukazuje na skutočnosť, že podľa jeho názoru na základe vykonaného dokazovania mal byť inak zistený skutkový stav a tým aj inak právne kvalifikovaný, dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je naplnený.

Čo sa týka právnej kvalifikácie zisteného skutku, tu je treba dať za pravdu obvinenému v tom smere, že zistený skutkový stav bol súdmi čiastočne nesprávne kvalifikovaný. Trestný zákon účinný do 1. januára 2006 pozná spolupáchateľstvo podľa § 9 ods. 2 iba k dokonanému trestnému činu, prípadne k jeho pokusu alebo príprave na trestný čin. Pri akejkoľvek forme účastníctva podľa § 10 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 spolupáchateľstvo neprichádza do úvahy.

Okrem toho je potrebné pripomenúť, že skutkový stav tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa by vyžadoval skôr právnu kvalifikáciu konania obvineného ako spolupáchateľstvo podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., ktoré konzumuje aj tú časť jeho konania, ktorá má typické znaky návodu na trestný čin podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Takáto právna kvalifikácia by však bola skôr v neprospech obvineného, preto nie je potrebné podrobnejšie sa týmito úvahami zaoberať.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvod podľa ods. 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

V prerokovávanej veci je zrejmé, že bez ohľadu na to, či jeho konanie bolo právne kvalifikované ako návod na trestný čin alebo ako spolupáchateľstvo, resp. či jeho konanie bolo nesprávne kvalifikované ako spolupáchateľstvo návodu k trestnému činu, ustanovenie, podľa ktorého bol ukladaný trest sa nemení a v tomto smere sa nič zásadného nemení ani na postavení obvineného a jemu uloženom treste.

Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i Tr. por. nezistil, preto dovolanie obvineného P. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 12. novembra 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová